YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2000 *

Asiassa C-46/99,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja D. Gouloussis, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö K. Rispal-Bellanger ja saman osaston lähetystöneuvos C. Bergeot, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 8 B boulevard Joseph II,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia ja tietyistä työajan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY (EYVL L 307, s. 18) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit G. Hirsch ja V. Skouris (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: s. Alber,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.2.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.2.1999 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia ja tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY (EYVL L 307, s. 18; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan täysimääräisesti, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

2 Direktiivin 18 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 23.11.1996, tai niiden on varmistettava mainittuun päivään mennessä, että työmarkkinaosapuolet sopivat tarvittavista toimenpiteistä, ja jäsenvaltioiden oli toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta ne voivat kaikkina aikoina taata tässä direktiivissä edellytetyt tulokset, ja jäsenvaltioiden oli ilmoitettava asiasta komissiolle viipymättä.

3 Ranskan hallitus ilmoitti komissiolle 13.3.1997 päivätyllä kirjeellään, että Ranskan lainsäädäntö oli jo yhteensopiva useimpien direktiivin säännösten kanssa ja että se esittää parlamentille ennen vuoden 1997 ensimmäisen vuosipuoliskon loppua lakiesityksen, jossa on täydentävät säännökset tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi kokonaisuudessaan.

4 Koska Ranskan tasavalta ei ilmoittanut komissiolle direktiivin noudattamiseksi toteutettuja toimenpiteitä ja koska komissiolla ei ollut tiedossaan mitään muu-

takaan seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut päätellä tämän jäsenvaltion toteuttaneen tältä osin tarvittavat toimenpiteet, se aloitti perustamissopimuksen 169 artiklassa tarkoitetun menettelyn.

5 Komissio kehotti 30.5.1997 päivätyllä virallisella huomautuksella Ranskan tasavaltaa esittämään huomautuksensa väitetystä jäsenyysvelvoitteiden laiminlyönnistä kahden kuukauden määräajassa.

6 Ranskan viranomaiset eivät vastanneet tähän kirjeeseen.

7 Koska komissio ei saanut mitään uutta ilmoitusta Ranskan tasavallan toteuttamista toimenpiteistä, se lähetti tälle 20.1.1998 päivätyn perustellun lausunnon, jossa komissio toisti virallisessa huomautuksessa esittämänsä toteamukset ja kehotti tätä jäsenvaltiota noudattamaan tätä perusteltua lausuntoa kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

8 Ranskan viranomaiset vastasivat perusteltuun lausuntoon 13.3.1998 päivätyllä kirjeellään yhtäältä vetoamalla uudestaan siihen, että useat kansalliset säännökset olivat jo direktiivin kanssa yhteensopivia, ja toisaalta täsmentämällä, että viikottaista lepoaikaa koskeva direktiivin säännös täytäntöönpannaan pian sellaisen lakiesityksen yhteydessä, jonka tarkoituksena on panna myös nuorten työntekijöiden suojelusta 22 päivänä kesäkuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/33/EY (EYVL L 216, s. 12) täytäntöön.

9 Koska komissio katsoi, ettei Ranskan tasavalta ollut täysin noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, se nosti tämän kanteen.

10 Ranskan tasavalta toisti perustelunsa, jonka mukaan sen työaikaa, viikottaista lepoaikaa ja palkallista vapaata koskeva kansallinen lainsäädäntö on jo yhteensopiva direktiivin vastaavien säännösten kanssa, muttei kiistä väitettyä jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä, koska se myöntää, että yötyötä (direktiivin III jakso) ja 24 tunnin viikoittaista lepoaikaa, johon on lisättävä 11 tunnin päivittäinen lepoaika, koskevat säännökset on vielä saatettava osaksi Ranskan oikeusjärjestystä. Ranskan hallitus täsmentää tältä osin, että näiden säännösten täytäntöönpano on edellyttänyt perusteellisia asiantuntijalausuntoja ottaen huomioon ne vaikeudet, joita näistä säännöksistä aiheutuu Ranskan sosiaalilainsäädännön suhteen. Se toteaa lisäksi, että lainsäädäntöä, jolla direktiivi pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön, saatetaan paraillaan voimaan.

11 Edellä olevan perusteella on todettava, että koska direktiiviä ei ole pantu kokonaisuudessaan täytäntöön siinä säädetyssä määräajassa, komission kannetta on pidettävä perusteltuna.

12 Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

13 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Ranskan tasavalta ei ole noudattanut tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Schintgen Hirsch Skouris

Julistettiin Luxemburgissa 8 päivänä kesäkuuta 2000.

R. Grass

kirjaaja

R. Schintgen

toisen jaoston puheenjohtaja